

Ghid

privind evaluarea posibilităților de rezoluție [articolul 15 alineatul (5) din CCPRRR]

Cuprins

1	Domeniu de aplicare	4
2	Referințe legislative, abrevieri și definiții	5
2.1	Referințe legislative	5
2.2	Abrevieri	6
2.3	Definiții	6
3	Scop	7
4	Obligații de conformare și de raportare	8
4.1	Statutul ghidului	8
4.2	Cerințe de raportare	8
5	Ghidul privind evaluarea posibilității de rezoluție a CPC	9
5.1	Introducere la prezentul ghid	9
5.2	Orientarea 1 – Principii pentru evaluările posibilității de rezoluție	9
5.3	Orientarea 2 – Chestiunile 1-3: Stabilirea de corespondențe și alinierea liniilor de activitate esențiale și a operațiunilor critice	12
5.4	Orientarea 3 – Chestiunea 4: Mecanisme care vizează asigurarea personalului, a infrastructurii și a capitalului care sunt indispensabile	14
5.5	Orientarea 4 – Chestiunile 5 și 6: Soliditatea și forța executorie a acordurilor de servicii	16
5.6	Orientarea 5 – Chestiunile 7 și 8: O structură de guvernanță adecvată, acorduri de servicii	17
5.7	Orientarea 6 – Chestiunea 9: Planuri de urgență și continuitatea accesului la sistemele de plată și de decontare	19
5.8	Orientarea 7 – Chestiunile 10-13: Posibilitatea de rezoluție din perspectiva informațiilor	20
5.9	Orientarea 8 – Chestiunile 14-17: Garanții sau tranzacții intragrup	23
5.10	Orientarea 9 – Chestiunile 19 și 22: Aplicarea instrumentelor de rezoluție	25
5.11	Orientarea 10 – Chestiunea 20: Emiterea unor noi instrumente de proprietate	26

5.12	Orientarea 11 – Chestiunile 18 și 21: Posibilitatea de rezoluție din perspectivă transfrontalieră.....	27
5.13	Orientarea 12 – Chestiunile 23-26: Impactul asupra sistemelor financiare, asupra încrederii în piață și asupra sistemelor de plată și de decontare	28

1 Domeniu de aplicare

Cui i se aplică?

1. Prezentul ghid se aplică autorităților de rezoluție.

Ce se aplică?

2. Prezentul ghid se aplică în legătură cu articolul 15 din Regulamentul (UE) 2021/23 privind rezoluția și redresarea contrapărților centrale (CCPRRR). Prezentul ghid stabilește un set comun de aspecte de care trebuie să țină seama autoritățile de rezoluție atunci când aplică cele 26 de chestiuni prevăzute în secțiunea C din anexa la CCPRRR în timpul evaluării posibilităților de rezoluție.

Când se aplică?

3. Prezentul ghid se aplică după două luni de la data publicării pe site-ul ESMA în limbile oficiale ale Uniunii Europene.

2 Referințe legislative, abrevieri și definiții

2.1 Referințe legislative

CCPRRR	Regulamentul (UE) 2021/23 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un cadru pentru redresarea și rezoluția contrapărților centrale și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1095/2010, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 806/2014 și (UE) 2015/2365 și a Directivelor 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2007/36/CE, 2014/59/UE și (UE) 2017/1132 ¹ .
EMIR	Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ² .
Regulamentul ESMA	Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei ³ .

¹ JO L 22, 22.1.2021, pp. 1-102.

² JO L 201, 27.7.2012, p.1.

³ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

2.2 Abrevieri

<i>CE</i>	Comisia Europeană
<i>CERS</i>	Comitetul european pentru risc sistemic
<i>CPC</i>	Contraparte centrală
<i>DC</i>	Document de consultare
<i>ESMA</i>	Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe
<i>SEE</i>	Spațiul Economic European
<i>SESF</i>	Sistemul european de supraveghere financiară
<i>UE</i>	Uniunea Europeană

2.3 Definiții

4. Cu excepția cazului în care se prevede altfel, termenii utilizați în prezentul ghid au același înțeles ca în CCPRRR, EMIR și Regulamentele delegate (UE) nr. 152/2013 și (UE) nr. 153/2013.

3 Scop

5. Prezentul ghid se bazează pe dispozițiile articolului 15 alineatul (5) din CCPRRR. Obiectivul acestui ghid este de a promova convergența practicilor de rezoluție în ceea ce privește aplicarea secțiunii C în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
6. Pentru a realiza acest obiectiv, ESMA trebuie ca, pe lângă furnizarea de îndrumări pentru a promova convergența cu privire la cele 26 de chestiuni prevăzute în secțiunea C, să promoveze, în general, și convergența cu privire la practicile de rezoluție în legătură cu aceste 26 de chestiuni. Cu toate acestea, chiar dacă o CPC respectă și este în conformitate cu aspectele prezentate în ghid, aceasta nu înseamnă neapărat că rezoluția CPC respective este posibilă, deoarece autoritățile de rezoluție sunt singurele care au responsabilitatea de a evalua posibilitatea de rezoluție pe baza raționamentului lor calificat.
7. Întrucât ghidul stabilește aspectele generale pe care autoritatea de rezoluție trebuie să le ia în considerare, unele dintre aspectele prezentate în ghid pot fi mai relevante pentru un anumit tip de instrument de rezoluție decât altele, iar măsura în care acestea se aplică altor instrumente de rezoluție este lăsată la aprecierea autorităților de rezoluție. Ghidul nu oferă o listă exhaustivă, iar autoritatea de rezoluție poate lua în considerare alte aspecte sau aspecte suplimentare atunci când evaluează posibilitatea de rezoluție a CPC în temeiul articolului 15 din CCPRRR.
8. Cu toate acestea, pentru a asigura o aplicare armonizată a ghidului în măsura posibilului, autoritățile de rezoluție trebuie să explice, în cadrul evaluării posibilității de rezoluție, de ce o anumită orientare nu ar fi relevantă pentru CPC sau dacă sunt utilizate aspecte suplimentare în cadrul evaluării posibilității de rezoluție.

4 Obligații de conformare și de raportare

4.1 Statutul ghidului

9. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul ESMA, autoritățile competente (care sunt autoritățile de rezoluție desemnate în conformitate cu articolul 3 din CCPRRR) trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta prezentul ghid.
10. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul trebuie să se conformeze prin includerea sa în cadrele lor juridice și/sau de supraveghere naționale, după caz.

4.2 Cerințe de raportare

11. În termen de două luni de la data publicării ghidului pe site-ul ESMA în toate limbile oficiale ale UE, autoritățile competente cărora li se aplică prezentul ghid trebuie să informeze ESMA dacă (i) respectă, (ii) nu respectă, dar intenționează să respecte, sau (iii) nu respectă și nu intenționează să respecte ghidul.
12. În caz de neconformitate, autoritățile competente trebuie, de asemenea, să informeze ESMA, în termen de două luni de la data publicării ghidului pe site-ul ESMA în toate limbile oficiale ale UE, cu privire la motivele neconformării.

5 Ghidul privind evaluarea posibilității de rezoluție a CPC

5.1 Introducere la prezentul ghid

ESMA remarcă faptul că secțiunea C din anexa la CCPRRR conține trimiteri atât la „funcții critice”, cât și la „operațiuni critice”, în timp ce, în diferitele chestiuni enumerate în secțiunea C din anexa la CCPRRR, cel mai des utilizate sunt cele din urmă. Având în vedere definiția funcțiilor critice prevăzută în CCPRRR, se înțelege că operațiunile critice ale unei CPC fac parte din funcțiile critice, astfel cum sunt definite în CCPRRR.

ESMA remarcă, de asemenea, faptul că utilizarea terminologiei „acord privind nivelul serviciilor” la chestiunile 5, 7 și 8 și utilizarea sintagmei „acord de servicii” la chestiunea 6. Întrucât termenul „acorduri de servicii” acoperă, în general, și acordurile privind nivelul serviciilor, este important să se asigure, pentru evaluarea în conformitate cu prezentul ghid, că sunt luate în considerare toate acordurile de servicii relevante (indiferent dacă acestea se încadrează sau nu în categoria acordurilor privind nivelul serviciilor). Prin urmare, în cadrul orientărilor 4 și 5, ESMA utilizează sintagma „acord de servicii” care acoperă ambele tipuri de acorduri, pentru a asigura o evaluare bazată pe conținut, care să se axeze pe obiectivul orientărilor 4 și 5.

5.2 Orientarea 1 – Principii pentru evaluările posibilității de rezoluție

Autoritatea de rezoluție trebuie să utilizeze cu titlu orientativ metoda descrisă în continuare pentru a evalua posibilitatea de rezoluție a CPC.

Evaluarea pragului de semnificație

ESMA remarcă faptul că, pentru ca o preocupare, deficiență, incertitudine, restricție sau limitare identificată să afecteze evaluarea globală a posibilității de rezoluție a CPC-urilor, aceasta ar trebui să constituie o preocupare semnificativă, și anume (i) ar trebui să aibă o amploare semnificativă, (ii) ar trebui să fie susceptibilă să se producă (probabilă) și (iii) complexitatea problemei ar trebui să fie susceptibilă de a afecta în mod negativ posibilitatea de rezoluție.

Prin urmare, ESMA ar sugera ca autoritatea de rezoluție să stabilească un sistem de evaluare, utilizând trei parametri pentru a evalua deficiența, incertitudinea, restricția sau limitarea identificată și pentru a concluziona dacă problema are un prag de semnificație global care poate afecta posibilitatea de rezoluție a CPC.

Orientarea 1

Atunci când stabilește posibilitatea de rezoluție a CPC-urilor, autoritatea de rezoluție trebuie să evalueze dacă au fost identificate preocupări, deficiențe, incertitudini, restricții sau limitări în evaluările chestiunii relevante și dacă oricare dintre aceste preocupări, deficiențe, incertitudini, restricții sau limitări identificate poate afecta posibilitatea de rezoluție a CPC într-un mod dăunător sau negativ, utilizând elementele enumerate în prezenta orientare 1 pentru evaluarea respectivă.

Autoritatea de rezoluție trebuie, prin evaluarea importanței, probabilității și complexității problemei identificate, să stabilească dacă problema identificată ar putea fi considerată ca având un impact negativ semnificativ asupra posibilității de rezoluție a CPC.

Autoritatea de rezoluție trebuie să utilizeze metoda descrisă în prezenta orientare 1 pentru a evalua, având în vedere caracteristicile specifice ale CPC și strategiile de rezoluție identificate în plan, impactul unei probleme identificate asupra chestiunii specifice privind posibilitatea de rezoluție pe baza evaluării pragului de semnificație, luând în considerare, în principiu, trei parametri principali enumerați mai jos.

Autoritatea de rezoluție poate utiliza modelul furnizat și poate evalua orientările în mod independent, atribuind calificative precum „scăzută”, „medie” și „ridicată” pentru importanța, probabilitatea și complexitatea fiecărei probleme din perspectiva prezentului ghid. Cu toate acestea, autoritatea de rezoluție poate, de asemenea, să atribuie, în evaluarea sa, un calificativ general pentru posibilitatea generală de rezoluție a CPC și să utilizeze modelul pentru a preciza în continuare anumite aspecte care sunt relevante în mod semnificativ pentru evaluare. De asemenea, autoritatea de rezoluție poate să nu utilizeze deloc modelul și să își creeze propriul model pentru evaluările sale.

Parametrul 1 – Importanță

Importanța unei probleme se stabilește în urma unei evaluări comune bazate pe relevanța problemei și pe domeniul de aplicare al problemei identificate.

Relevanță

Cu cât o problemă identificată este mai relevantă pentru rezultatul evaluării posibilității de rezoluție, cu atât mai mare este importanța atribuită problemei respective. O problemă care este ușor de rezolvat, chiar dacă este complexă, sau care este în curs de a fi corectată sau atenuată într-un mod satisfăcător, ar fi considerată mai puțin relevantă de către autoritatea de rezoluție.

Domeniul de aplicare al problemelor identificate

Importanța este legată de domeniul de aplicare al problemei identificate și, cu cât este mai grav impactul unei probleme asupra CPC, cu atât este mai probabil ca problema identificată să fie considerată importantă pentru evaluarea posibilității de rezoluție. În cazul în care problema identificată este legată de un aspect foarte important al evaluării posibilității de rezoluție, chiar și o problemă minoră poate genera un risc semnificativ, deoarece respectiva problemă identificată poate reduce șansele ca o rezoluție să fie fezabilă și credibilă.

Parametrul 2 – Probabilitate

Cu cât este mai mare probabilitatea ca o problemă să se materializeze și cu cât problema identificată este mai puțin clară (de exemplu, în cazul în care domeniul de aplicare al problemei nu poate fi verificat), cu atât este mai mare riscul ca problema identificată să fie importantă pentru evaluarea posibilității de rezoluție, deoarece o problemă identificată cu o probabilitate ridicată și cu lipsă de claritate în ceea ce privește consecințele pe care le poate avea crește riscul ca utilizarea unui instrument de rezoluție să nu aibă succes, în cele din urmă, și, prin urmare, reduce șansele ca o rezoluție să fie fezabilă și credibilă.

Parametrul 3 – Complexitate

Cu cât există mai multă complexitate în ceea ce privește o problemă identificată sau în structura grupului, în governanța sau în procedurile interne ale CPC referitoare la liniile de activitate esențiale și la funcțiile critice cu o entitate, cu atât este mai mare riscul ca problema identificată să fie semnificativă pentru evaluarea posibilității de rezoluție și să reducă șansele ca rezoluția să fie fezabilă și credibilă.

Model utilizat pentru a sprijini autoritatea de rezoluție în evaluarea sa.

	Problemă/probleme detectată(e)	Importanță (scăzută, medie, ridicată)	Probabilitate (scăzută, medie, ridicată)	Complexitate (scăzută, medie, ridicată)
Orientarea 2				
Orientarea 3				
Orientarea 4				

Orientarea 5				
Orientarea 6				
Orientarea 7				
Orientarea 8				
Orientarea 9				
Orientarea 10				
Orientarea 11				
Orientarea 12				

5.3 Orientarea 2 – Chestiunile 1-3: Stabilirea de corespondențe și alinierea liniilor de activitate esențiale și a operațiunilor critice

ESMA remarcă faptul că, deși termenul „operațiuni critice” este utilizat în cadrul chestiunilor 1-3, se înțelege că operațiunea (operațiunile) critică (critice) a(le) unei CPC face (fac) parte din funcțiile critice, astfel cum sunt definite în CCPRRR.

ESMA înțelege că trimiterea la „persoane juridice” din chestiunea 1 trebuie să includă toate persoanele juridice, fie din cadrul grupului CPC, fie din afara structurii grupului CPC, care sunt importante pentru CPC, deoarece furnizează servicii sau sunt implicate în alt mod în liniile de activitate esențiale și operațiunile critice ale CPC sau deoarece CPC depinde de persoanele juridice respective pentru funcționarea liniilor sale de activitate esențiale și a operațiunilor sale critice. Prin urmare, evaluarea conform chestiunii 1 trebuie să conducă la înțelegerea stabilirii de corespondențe efectuate de CPC și să furnizeze informații cu privire la persoanele juridice identificate pentru care au fost stabilite corespondențe cu liniile de activitate esențiale și operațiunile critice ale CPC, precum și cu privire la existența unor linii de activitate esențiale și operațiuni critice care nu pot fi puse în corespondență cu o persoană juridică și la motivul acestei imposibilități.

ESMA înțelege că chestiunea 2 se concentrează asupra structurilor juridice și corporative ale CPC, și anume entitățile juridice care fac parte din grupul CPC, precum și asupra organizării interne și a structurii grupului CPC, și înțelege că scopul este de a evalua măsura în care structurile juridice și corporative ale CPC sunt armonizate cu liniile de activitate esențiale și operațiunile critice identificate în planul de rezoluție și utilizate în stabilirea de corespondențe conform chestiunii 1.

Chestiunea 3 este strâns legată de chestiunea 2, în sensul că această evaluare ia în considerare aspecte similare cu cele de la chestiunea 2, dar cu diferența că, în acest caz, evaluarea se axează pe riscul real ca structura CPC să împiedice utilizarea instrumentelor de rezoluție și pe măsura în care aceasta ar putea împiedica utilizarea acestor instrumente.

Orientarea 2 prevede un set comun de aspecte pe care autoritatea de rezoluție trebuie să le utilizeze pentru a evalua chestiunile 1-3 prevăzute în secțiunea C din anexa la CCPRRR.

Orientarea 2

Autoritatea de rezoluție trebuie să țină seama de măsura în care (i) CPC poate stabili corespondențe între liniile de activitate esențiale și operațiunile critice, pe de o parte, și persoanele juridice, pe de altă parte, (ii) structurile corporative sunt armonizate cu liniile de activitate esențiale și operațiunile critice și (iii) structura juridică a CPC împiedică aplicarea instrumentelor de rezoluție din cauza complexității grupului (chestiunile 1-3 din secțiunea C din anexa la CCPRRR), evaluând următoarele aspecte:

(1) dacă și în ce măsură CPC și-a identificat liniile de activitate esențiale și operațiunile critice;

(2) dacă și în ce măsură CPC a stabilit corespondențe între liniile sale de activitate esențiale și operațiunile sale critice, pe de o parte, și persoanele juridice, pe de altă parte și dacă procesul CPC de stabilire de corespondențe este cuprinzător și actualizat;

(3) dacă persoanele juridice, cum ar fi furnizorii de servicii critice sau esențiale, au fost identificate în stabilirea de corespondențe și dacă această activitate descrie domeniul de aplicare și furnizează detalii privind liniile de activitate esențiale și operațiunile critice pentru care s-au stabilit corespondențe cu fiecare astfel de persoană juridică identificată;

(4) dacă stabilirea de corespondențe între liniile de activitate esențiale și operațiunile critice, pe de o parte, și structurile juridice și corporative ale CPC, pe de altă parte a identificat:

- a) corespondențe directe între, pe de o parte, diferitele servicii de compensare furnizate de CPC și, pe de altă parte, organizarea CPC sau dacă există corespondențe limitate sau nu au fost identificate corespondențe;
- b) că există mai multe persoane juridice în cadrul structurii grupului CPC și măsura în care numărul de persoane juridice sporește complexitatea grupului sau dacă există alte indicii că structura CPC este prea complexă; și
- c) dacă structura acționariatului CPC ar putea împiedica posibilitatea de rezoluție a CPC: de exemplu, dacă se constată că structura acționariatului determină modele de decizie complexe, dependența de proprietari sau de alte persoane juridice din cadrul grupului pentru utilizarea instrumentelor de rezoluție, implică structuri complexe ale acționariatului sau proprietari care fac parte din acționariate complexe sau publice;

(5) dacă la stabilirea de corespondențe au fost identificate sau nu servicii de compensare care ar putea fi separate mai ușor de alte servicii de compensare ale CPC.

5.4 Orientarea 3 – Chestiunea 4: Mecanisme care vizează asigurarea personalului, a infrastructurii și a capitalului care sunt indispensabile

Obiectivul acestei orientări 3 este de a oferi îndrumări cu privire la modul în care autoritatea de rezoluție trebuie să evalueze fezabilitatea și credibilitatea mecanismelor pe care CPC le-a instituit și care vizează asigurarea personalului, a infrastructurii, a finanțării, a lichidităților și a capitalului care sunt indispensabile pentru a sprijini și menține liniile de activitate esențiale și operațiunile critice.

Obiectivul principal al acestei orientări 3 constă în identificarea riscurilor din cadrul mecanismelor instituite, cum ar fi riscul ca acestea să nu fie menținute în cazul aplicării rezoluției, astfel cum este prevăzut, sau riscul ca acestea să fie vulnerabile la anumite măsuri sau evenimente.

Orientarea 3 prevede un set comun de aspecte pe care autoritatea de rezoluție trebuie să le utilizeze pentru a evalua chestiunea 4 prevăzută în secțiunea C din anexa la CCPRRR.

Orientarea 3

Autoritatea de rezoluție trebuie să țină seama de măsura în care există mecanisme care vizează asigurarea personalului, a infrastructurii, a finanțării, a lichidităților și a capitalului care sunt indispensabile pentru a sprijini și menține liniile de activitate esențiale și operațiunile critice (chestiunea 4 din secțiunea C din anexa la CCPRRR), evaluând următoarele aspecte:

(1) dacă CPC dispune de mecanisme care vizează asigurarea personalului indispensabil pentru a sprijini și menține liniile de activitate esențiale și operațiunile critice și dacă aceste mecanisme sunt adecvate și suficient de solide, ținând seama de măsura în care ar putea fi supuse unor limitări care decurg din dreptul intern, de exemplu, evaluând:

- a) care sunt dispozițiile din regulamentele CPC privind personalul angajat și condițiile CPC de încadrare în muncă aplicabile în cazul rezoluției CPC; și
- b) în ce măsură raporturile de muncă ale angajaților indispensabili ai CPC ar fi menținute în cazul rezoluției CPC și dacă CPC a primit consultanță juridică internă sau externă în acest sens;

(2) dacă mecanismele instituite pentru a asigura accesul continuu la infrastructuri vitale, cum ar fi spațiile de lucru, serviciile de telecomunicații, IT, licențele software și alte licențe semnificative privind drepturile de proprietate intelectuală, componentele hardware, cum ar fi serverele și alte echipamente IT, precum și energia electrică, sunt adecvate și solide pentru a sprijini și a menține liniile de activitate esențiale și operațiunile critice ale CPC cu scopul de a permite CPC să continue operațiunile aferente liniilor de activitate esențiale și operațiunile critice.

Pentru a evalua soliditatea relației cu diferitele infrastructuri, evaluarea ar trebui să acopere modul în care mecanismele care vizează aceste infrastructuri ar putea fi afectate de aplicarea rezoluției. De exemplu, autoritatea de rezoluție trebuie să evalueze următoarele aspecte:

- a) posibilitatea de a înceta, suspenda sau modifica drepturile de acces la aceste infrastructuri ca urmare a rezoluției CPC;
- b) accesul continuu la infrastructurile relevante, în cazul în care CPC își poate transfera parțial sau integral serviciile de compensare prin intermediul instrumentelor de rezoluție; și
- c) continuitatea accesului la infrastructurile critice în timpul rezoluției pentru o perioadă rezonabilă de timp asigurată de către furnizorul de servicii actual și respectând aceleași clauze și condiții;

(3) dacă mecanismele instituite pentru a asigura finanțarea pentru sprijinirea și menținerea unei linii de activitate esențiale sau a unei operațiuni critice sunt adecvate și măsura în care aceste mecanisme ar rămâne valabile în cazul rezoluției, precum și măsura în care acestea sunt transferabile în cazul în care se utilizează instrumentul de vânzare a activității sau instrumentul CPC-punte. De exemplu, autoritatea de rezoluție trebuie să evalueze următoarele aspecte:

- a) măsura în care CPC a luat măsuri prealabile pentru plata anticipată a serviciilor relevante pentru o perioadă rezonabilă; și
- b) dacă fondurile pentru această plată anticipată sunt suficient de protejate și asigurate prin intermediul unor active suficient de lichide;

(4) dacă mecanismele instituite pentru a asigura lichidități pentru CPC sunt bine structurate pentru a rămâne valabile în cazul rezoluției și dacă CPC a luat măsuri adecvate (de exemplu, conturi curente dedicate) pentru identificarea rapidă și fără sincope a surselor de lichidități alocate unei anumite linii de activitate esențiale sau unei anumite operațiuni critice a CPC;

(5) dacă mecanismele instituite pentru a asigura capitalul necesar pentru a sprijini liniile de activitate esențiale și operațiunile critice asigură fonduri dedicate în structura de capital a CPC și dacă acest capital ar putea rămâne valabil în cazul rezoluției, precum și dacă aceste

mecanisme sunt structurate pentru fiecare linie de activitate esențială și fiecare operațiune critică. De exemplu, autoritatea de rezoluție trebuie să evalueze următoarele aspecte:

- a) valoarea fondurilor dedicate protejate (inclusiv a celor neangajate) ale CPC pentru a sprijini și menține fiecare linie de activitate esențială și fiecare operațiune critică;
- b) măsura în care propriile acorduri de lichiditate ale membrilor compensatori sunt adecvate și executorii pentru a garanta că aceștia vor fi în măsură să își onoreze obligațiile față de CPC; și
- c) măsura în care resursele financiare relevante sunt deținute în mod separat de alte active ale grupului.

5.5 Orientarea 4 – Chestiunile 5 și 6: Soliditatea și forța executorie a acordurilor de servicii

Obiectivul acestei orientări 4 este de a oferi îndrumări cu privire la modul în care autoritatea de rezoluție trebuie să evalueze fezabilitatea și credibilitatea mecanismelor adoptate de CPC pentru a asigura soliditatea și forța executorie a acordurilor de servicii ale CPC în eventualitatea unei rezoluții (indiferent dacă se încadrează sau nu în categoria acordurilor privind nivelul serviciilor).

Prin urmare, obiectivul principal al acestei orientări 4 constă în a verifica existența acordurilor de servicii și soliditatea acestora în eventualitatea existenței lor și, în plus, dacă acordurile de servicii ale CPC prevăd mecanisme adecvate pentru a asigura că furnizarea de servicii în temeiul acordurilor de servicii nu ar putea să fie întreruptă, să înceteze sau să fie afectată în mod negativ de rezoluția CPC și și-ar păstra pe deplin forța executorie într-un scenariu de rezoluție.

Orientarea 4 prevede un set comun de aspecte de care autoritatea de rezoluție trebuie să țină seama pentru a evalua chestiunile 5-6 prevăzute în secțiunea C din anexa la CCPRRR.

Orientarea 4

Autoritatea de rezoluție trebuie să țină seama de măsura în care acordurile de servicii există, sunt solide și își păstrează pe deplin forța executorie în eventualitatea unei rezoluții a CPC (chestiunile 5 și 6 din secțiunea C din anexa C la CCPRRR), evaluând următoarele aspecte:

- (1) dacă CPC ține o evidență a diferiților furnizori de servicii și a acordurilor de servicii relevante pentru CPC în vederea asigurării liniilor sale de activitate esențiale și a operațiunilor critice;
- (2) dacă și în ce măsură acordurile de servicii relevante pentru CPC pentru a asigura liniile sale de activitate esențiale și operațiunile sale critice prevăd în mod specific

situația în care CPC intră în rezoluție și în ce măsură operațiunile critice și liniile de activitate esențiale dispun de mecanisme specifice pentru a asigura că acordurile de servicii sunt solide și își păstrează pe deplin forța executorie în cazul rezoluției CPC, precum și dacă aceste mecanisme specifice sunt adecvate și eficiente pentru a realiza obiectivul de a-și păstra pe deplin forța executorie în eventualitatea unei rezoluții a CPC. De exemplu, autoritățile de rezoluție trebuie să evalueze următoarele aspecte:

- a) măsura în care acordurile de servicii care își păstrează pe deplin forța executorie în eventualitatea unei rezoluții a CPC acoperă în mod adecvat și suficient părțile principale ale serviciilor de care are nevoie CPC (sau o parte a CPC) pentru a continua să furnizeze liniile de activitate esențiale și operațiunile critice;
- b) măsura în care acordurile de servicii relevante pentru CPC conțin limitări sau restricții privind aplicabilitatea și forța executorie a anumitor acorduri de servicii sau a unei părți a acordurilor de servicii, în cazul rezoluției unei CPC;
- c) măsura în care clauzele și condițiile (inclusiv stabilirea prețurilor pentru serviciu și alte aspecte esențiale ale acordului) rămân neschimbate și nu sunt afectate de intrarea CPC în rezoluție.

5.6 Orientarea 5 – Chestiunile 7 și 8: O structură de guvernare adecvată, acorduri de servicii

Autoritățile de rezoluție trebuie să verifice dacă unitățile organizaționale/persoanele din cadrul structurii de guvernare a CPC sunt implicate în mod adecvat în gestionarea acordurilor de servicii pentru a asigura respectarea politicilor interne aplicabile acordurilor de servicii și, prin urmare, dacă există sisteme de control și echilibru adecvate pentru a asigura că acordurile de servicii sunt încheiate și gestionate în conformitate cu politicile interne ale CPC. Astfel cum s-a menționat mai sus, termenul „acord de servicii” va fi utilizat în ghid pentru a acoperi toate tipurile de acorduri de servicii (indiferent dacă acestea se încadrează sau nu în categoria acordurilor privind nivelul serviciilor). Autoritățile de rezoluție trebuie să verifice dacă CPC dispune de un proces pentru transferarea treptată către terți a serviciilor furnizate în cadrul acordurilor sale de servicii (de exemplu, în legătură cu un instrument de vânzare a activității sau cu un instrument CCP-punte) în caz de separare a liniilor de activitate esențiale sau a funcțiilor critice. În cazul rezoluției CPC, existența unui proces pentru transferarea treptată va fi esențială pentru punerea în aplicare a instrumentului de rezoluție prin vânzarea activității sau CPC-punte.

Orientarea 5 prevede un set comun de elemente și aspecte pe care autoritatea de rezoluție trebuie să le utilizeze pentru a evalua chestiunile 7-8 prevăzute în secțiunea C din anexa la CCPRRR.

Orientarea 5

Autoritatea de rezoluție trebuie să țină seama de măsura în care structura de guvernare a CPC este adecvată pentru gestionarea și asigurarea respectării politicilor interne ale CPC cu privire la acordurile sale de servicii și dacă CPC dispune de un proces pentru transferarea treptată către terți a serviciilor furnizate în cadrul acordurilor de servicii în caz de separare a liniilor de activitate esențiale sau a funcțiilor critice (chestiunile 7 și 8 din secțiunea C din anexa la CCPRRR), evaluând următoarele aspecte:

(1) dacă orientările interne privind conținutul necesar al acordurilor de servicii în legătură cu liniile de activitate esențiale sau funcțiile critice ale CPC conțin parametri cantitativi și calitativi suficient de clari, în raport cu care pot fi monitorizate acordurile de servicii relevante;

(2) dacă mecanismele și structurile de guvernare existente sunt adecvate pentru a asigura respectarea politicilor interne pentru fiecare acord de servicii, luând în considerare, de exemplu, dacă:

- a) există o funcție de gestionare centralizată sau un administrator dedicat pentru acordurile de servicii în cadrul unității organizaționale, care gestionează acordurile de servicii în legătură cu linia de activitate esențială sau funcțiile critice relevante;
- b) unitatea organizațională și liniile de raportare ale administratorului desemnat pentru fiecare acord de servicii sunt definite în mod clar în structura de guvernare sau de conducere a CPC; și
- c) funcțiile juridice și/sau de conformitate sunt implicate sau consultate pentru a asigura respectarea politicilor interne aplicabile acordurilor de servicii;

(3) dacă acordurile de servicii sunt transferabile (sau reînnoite sau retratate, după caz, în temeiul legislației relevante care reglementează contractul), inclusiv în situația în care se preconizează că autoritatea de rezoluție va utiliza instrumentul de rezoluție de vânzare a activității sau CPC-punte. Pentru a evalua transferabilitatea, autoritatea de rezoluție trebuie să analizeze măsura în care:

- a) acordurile de servicii reglementează posibilitatea de a transfera un serviciu relevant către o nouă CPC de către autoritatea de rezoluție în cadrul unei rezoluții;
- b) acordurile de servicii prevăd sprijin pentru transferarea sau încetarea contractelor care are loc în timpul rezoluției;

- c) mecanismele privind procesul de migrație a CPC sunt prevăzute în clauzele acordurilor de servicii, în cazul rezoluției CPC; și
- d) măsura în care există impedimente de natură juridică în calea transferării treptate a serviciilor, de exemplu în legătură cu clienții CPC, precum impedimente legate de protecția datelor cu caracter personal sau de cerințele de revizuire a contractelor.

5.7 Orientarea 6 – Chestiunea 9: Planuri de urgență și continuitatea accesului la sistemele de plată și de decontare

Este esențial ca CPC să dispună de proceduri și mecanisme care să asigure continuitatea funcțiilor critice ale CPC. În plus, CPC, operatorii de sisteme de plată și operatorii de sisteme de decontare trebuie să stabilească, în relațiile lor contractuale sau în normele lor de funcționare, procese care să reglementeze condițiile în care o CPC aflată în rezoluție poate să aibă acces în continuare la astfel de sisteme de plată și de decontare.

Autoritatea de rezoluție trebuie să evalueze fezabilitatea și credibilitatea planurilor de urgență care asigură accesul continuu la sistemele de plată și de decontare.

Orientarea 6 prevede un set comun de elemente și aspecte pe care autoritatea de rezoluție trebuie să le utilizeze pentru a evalua chestiunea 9 prevăzută în secțiunea C din anexa la CCPRRR.

Orientarea 6

Autoritatea de rezoluție trebuie să țină seama de măsura în care există planuri și măsuri de urgență pentru a asigura continuitatea accesului la sistemele de plată și de decontare (chestiunea 9 din secțiunea C din anexa la CCPRRR), evaluând următoarele aspecte:

Dacă planul de urgență asigură în mod adecvat accesul continuu la sistemele de plată și de decontare și dacă prevede măsurile care trebuie luate, în cazul rezoluției CPC, pentru a asigura accesul continuu la sistemele de plată și de decontare, analizând, de exemplu:

- a) dacă acțiunile prevăzute în planurile de urgență sunt adecvate pentru îndeplinirea în continuare a obligațiilor de fond care se aplică CPC și pentru a maximiza probabilitatea accesului continuu la sistemele de plată și de decontare și a furnizării continue de servicii către CPC;
- b) dacă planul de urgență este suficient de detaliat pentru a acoperi diferite scenarii de acces la sistemele de plată și de decontare în cazul unei rezoluții și dacă include detalii privind modul în care schimbările ar putea afecta accesul la aceste sisteme, cum ar fi schimbarea băncii de decontare și identificarea unor înlocuitori (de la

decontarea în numerar în banii băncii comerciale la decontarea în banii băncii centrale), precum și momentul în care aceste schimbări vor avea loc [peste noapte (*overnight*) sau pe parcursul zilei (*intra-day*)];

- c) dacă planul de urgență a identificat cu precizie obligațiile de fond în temeiul normelor de funcționare ale operatorului de sistem de plată și/sau de decontare din jurisdicțiile relevante, care s-ar aplica într-un scenariu de rezoluție, cum ar fi cerințe financiare, de informare și operaționale suplimentare (sau extraordinare); și
- d) dacă planul de urgență asigură și continuitatea accesului la sistemele de plată și de decontare în situația în care CPC aflată în rezoluție transferă o parte a serviciilor sale, atât pentru partea istorică a CPC, cât și pentru părțile care vor fi transferate.

5.8 Orientarea 7 – Chestiunile 10-13: Posibilitatea de rezoluție din perspectiva informațiilor

Exactitatea și exhaustivitatea informațiilor și fluxul continuu de informații pe parcursul procesului de rezoluție de la CPC către autoritatea de rezoluție și viceversa sunt factori ai unei rezoluții cu succes a CPC.

Orientarea 7 prevede un set comun de elemente și aspecte pe care autoritatea de rezoluție trebuie să le utilizeze pentru a evalua chestiunile 10-13 prevăzute în secțiunea C din anexa la CCPRRR.

Orientarea 7

Autoritatea de rezoluție trebuie să țină seama de măsura în care există sisteme informatice de gestiune adecvate pentru a garanta că autoritățile de rezoluție sunt în măsură să colecteze informații exacte și complete privind liniile de activitate esențiale și operațiunile critice, astfel încât să se faciliteze luarea de decizii rapide și de măsura în care sistemele informatice de gestiune pot furniza informațiile esențiale pentru rezoluția eficientă a CPC în orice moment, chiar și atunci când condițiile se schimbă rapid. Autoritatea de rezoluție trebuie, de asemenea, să țină seama de măsura în care CPC și-a testat sistemele informatice de gestiune pe baza scenariilor de criză și de măsura în care CPC poate asigura continuitatea funcționării sistemelor sale informatice de gestiune, atât pentru CPC afectată, cât și pentru noua CPC în cazul în care operațiunile critice și liniile de activitate esențiale sunt separate de restul operațiunilor și liniilor de activitate (chestiunile 10-13 din secțiunea C a anexei la CCPRRR). Autoritatea de rezoluție trebuie să țină seama de aceste chestiuni evaluând următoarele aspecte:

(1) dacă informațiile conținute în sistemul (sistemele) informatic(e) de gestiune privind liniile de activitate esențiale și operațiunile critice (inclusiv informațiile privind proprietatea asupra

activelor și infrastructurii, stabilirea prețurilor, drepturile contractuale și acordurile, precum și angajamentele de externalizare) sunt relevante, adecvate și suficient de cuprinzătoare pentru a asigura luarea de decizii rapide și în cunoștință de cauză;

(2) dacă sistemele informatice de gestiune ale CPC:

- a) sunt configurate în mod corespunzător și sunt bine concepute pentru a furniza informații accesibile, relevante, exacte și complete cu privire la liniile de activitate esențiale și operațiunile critice;
- b) aplică procese pentru a garanta că informațiile colectate și stocate în sistemul (sistemele) informatic(e) de gestiune sunt specifice, bine structurate, diferențiate și etichetate, astfel încât să se asigure că informațiile relevante pot fi identificate în mod eficient și rapid în momentele în care trebuie să se ia decizii rapide sau în momentele de schimbare rapidă a condițiilor;
- c) aplică funcții de căutare care acoperă diferite sisteme informatice de gestiune pentru a asigura disponibilitatea informațiilor relevante într-un termen scurt;
- d) garantează că informațiile sunt fiabile și clare și pot fi extrase într-un format care poate fi citit și că diferite informații pot fi utilizate împreună în mod eficient, sunt compatibile între diferite sisteme și pot fi convertite într-un format care poate fi partajat pentru luarea de decizii rapide;
- e) aplică mecanisme și procese automatizate pentru colectarea datelor și, în cazul în care astfel de procese automatizate nu sunt disponibile, măsura în care aceste acțiuni de introducere a datelor pot fi efectuate manual;
- f) garantează că informațiile sunt actualizate fie în mod continuu, fie la intervale predefinite, cu o frecvență mai mică într-un scenariu de statu-quo și cu o frecvență mai mare într-o situație de redresare și că sunt puse în aplicare măsuri pentru actualizarea continuă a anumitor informații în etapa de rezoluție, astfel cum s-a convenit cu autoritatea de rezoluție;
- g) aplică o clasificare adecvată a informațiilor în funcție de utilitatea acestora în cazul unei rezoluții, în care informațiile esențiale pentru o rezoluție cu succes, cum ar fi informațiile referitoare la alegerea, activarea și utilizarea instrumentelor de rezoluție, sunt actualizate cu prioritate față de alte tipuri de informații, pentru a asigura relevanța, exactitatea și accesibilitatea informațiilor relevante în cazul unei rezoluții;
- h) au capacitatea de a furniza informațiile esențiale pentru rezoluția eficientă a CPC în orice moment, chiar și atunci când condițiile se schimbă rapid, inclusiv informații privind pozițiile fiecărui membru compensator și/sau client pentru

fiecare instrument financiar compensat, precum și valoarea marjelor corespunzătoare și a contractelor de garanție financiară furnizate;

- i) sunt structurate astfel încât să asigure (dacă este cazul) continuitatea schimbului de informații și a stocării acestora în sistemele informatice de gestiune în cazul unei rezoluții, atunci când, de exemplu, instrumentele de rezoluție pot conduce la (i) separarea operațiunilor critice și a liniilor de activitate esențiale de restul operațiunilor și liniilor de activitate, (ii) o nouă CPC, (iii) o CPC-punte sau (iv) orice alt rezultat al instrumentului de rezoluție aplicat; și
- j) furnizează un registru cuprinzător al acordurilor de servicii semnificative, prevăzut cu funcție de căutare, și furnizează informații adecvate cu privire la (i) tipul de servicii furnizate în temeiul acordului și dacă acordul de servicii este necesar pentru îndeplinirea unor funcții critice și realizarea unor linii de activitate esențiale, (ii) tipul de furnizori (serviciu intragrup, externalizat sau achiziționat) și persoanele juridice care furnizează serviciile și care beneficiază de servicii și (iii) acordurile de servicii identificate pentru a facilita elaborarea unor acorduri de servicii tranzitorii în cazurile în care acestea ar fi afectate de un instrument de rezoluție, cum ar fi instrumentul de rezoluție de vânzare a activității sau CPC-punte;

(3) dacă autoritatea de rezoluție va avea acces relevant la sistemele informatice de gestiune și la informațiile necesare pentru a lua deciziile corespunzătoare și pentru a exercita competențele de rezoluție; în special:

- a) măsura în care autoritatea de rezoluție are acces deplin la informațiile utile, necesare sau cruciale pentru a lua deciziile corespunzătoare și pentru a-și exercita competențele de rezoluție;
- b) măsura în care autoritatea de rezoluție are acces independent la sistemele informatice de gestiune prin intermediul portalurilor internet în timpul procedurii de rezoluție;
- c) măsura în care se aplică limitări ale accesului extern la aceste sisteme informatice de gestiune și dacă anumite informații pot fi accesate numai la sediul CPC; și
- d) posibilitatea ca autoritatea de rezoluție să facă schimb de informații în cadrul autorității, cu evaluatori independenți desemnați în temeiul CCPRRR și cu alte entități implicate în aplicarea instrumentelor de rezoluție, de exemplu măsura în care informațiile pot fi gestionate, descărcate și partajate atât în cadrul sistemului, cât și în afara acestuia, deoarece posibilitatea de a partaja informații atunci când

este necesar poate fi de o importanță crucială într-o situație de rezoluție condiționată de timp;

(4) dacă CPC a testat sistemele informatice de gestiune ale CPC pe baza scenariilor de criză definite de autoritatea de rezoluție și dacă aceste teste includ frecvența și domeniul de aplicare al acestor teste, precum și modul în care sunt înregistrate și urmărite orice deficiențe sau limitări identificate și dacă informațiile din sistemul informatic de gestiune sunt testate, monitorizate și verificate din punctul de vedere al calității în mod repetat;

(5) dacă CPC poate asigura continuitatea sistemelor sale informatice de gestiune în ceea ce privește liniile sale de activitate esențiale și operațiunile sale critice, atât pentru CPC aflată în rezoluție, cât și pentru alte entități implicate, prin aplicarea instrumentelor de rezoluție. În cadrul acestei evaluări, autoritatea de rezoluție trebuie să analizeze:

- a) măsura în care sistemul (sistemele) informatic(e) de gestiune al(e) CPC permite (permit) separarea informațiilor referitoare la o anumită parte a liniilor de activitate esențiale sau a operațiunilor critice ale CPC de informațiile referitoare la restul operațiunilor și liniilor de activitate;
- b) măsura în care CPC menține sisteme informatice de gestiune de rezervă ca parte a unui protocol de redundanță în scopul continuității activității și măsura în care aceste sisteme ar putea fi utilizate în situația în care liniile de activitate esențiale și/sau operațiunile critice ar fi separate de restul operațiunilor și liniilor de activitate;
- c) dacă, pentru a permite punerea în aplicare a instrumentului de vânzare a activității sau a instrumentului CPC-punte, orice licență de software sau de IP ar trebui să fie duplicată, modificată sau reînnoită de CPC; și
- d) măsura în care sistemul informatic de gestiune permite un flux continuu de informații între restul operațiunilor și liniilor de activitate ale CPC și orice operațiuni critice și linii de activitate esențiale separate, dacă este necesar, pentru a asigura continuitatea funcțiilor critice ale CPC.

5.9 Orientarea 8 – Chestiunile 14-17: Garanții sau tranzacții intragrup

Obiectivul orientării 8 este de a oferi îndrumări cu privire la modul în care autoritatea de rezoluție trebuie să evalueze riscurile din cadrul unei rezoluții care decurg din relațiile intragrup (garanții și tranzacții) și să verifice dacă rezoluția CPC este fezabilă ținând seama de aceste relații intragrup. ESMA remarcă faptul că pare să fie avută în vedere evaluarea garanțiilor intragrup în ambele sensuri, și anume atunci când sunt furnizate de către CPC și atunci când sunt furnizate CPC.

Orientarea 8 prevede un set comun de elemente și aspecte pe care autoritatea de rezoluție trebuie să le utilizeze pentru a evalua chestiunile 14-17 prevăzute în secțiunea C din anexa la CCPRRR.

Orientarea 8

Autoritatea de rezoluție trebuie să țină seama de măsura în care sunt furnizate sau primite garanții intragrup sau se încheie tranzacții intragrup în condiții de piață și dacă sistemele de gestionare a riscurilor aferente acestor garanții sunt solide și de măsura în care utilizarea oricăror garanții sau tranzacții intragrup sporește contagiunea din cadrul grupului și ar putea avea un impact negativ asupra unei alte părți a grupului, în special în cazul în care un astfel de grup cuprinde alte IPF-uri în rezoluția CPC (chestiunile 14-17 din secțiunea C din anexa la CCPRRR), evaluând următoarele aspecte:

- (1) dacă (i) garanțiile intragrup sau (ii) tranzacțiile intragrup sunt efectuate în condițiile pieței și, în cadrul acestei evaluări, autoritatea de rezoluție trebuie să țină seama de următoarele aspecte:
 - a) măsura în care garanțiile intragrup sunt încheiate în condiții de piață obiective, având în vedere prețul și condițiile garanției;
 - b) măsura în care tranzacțiile intragrup sunt încheiate în condiții de piață obiective, având în vedere prețul și condițiile tranzacției;
 - c) măsura în care utilizarea oricăror garanții sau tranzacții intragrup crește riscul de contagiune în cadrul grupului, având în vedere aspecte precum repartizarea obligațiilor și a pierderilor în cadrul grupului; și
 - d) măsura în care rezoluția CPC ar putea avea un impact negativ asupra unei alte părți a grupului din care face parte, în special în cazul în care grupul respectiv cuprinde alte IPF-uri, având în vedere aspecte precum utilizarea garanțiilor sau a tranzacțiilor intragrup în condiții favorabile și modul în care acest lucru ar putea avea un impact în cazul unei rezoluții;
- (2) dacă sistemele CPC de gestionare a riscurilor acoperă aceste garanții intragrup și dacă sistemul este adecvat și solid. Acest lucru poate fi evaluat luând în considerare modul în care sistemul de gestionare a riscurilor cuantifică și reflectă riscul care decurge din aceste garanții în cazurile în care CPC (i) este garantul sau (ii) beneficiază de o astfel de garanție intragrup, precum și tipul de mecanisme care există pentru gestionarea riscurilor în conformitate cu aceste garanții intragrup și dacă aceste mecanisme sunt centralizate la nivelul grupului și ar putea constitui un risc semnificativ de corelare defavorabilă;
- (3) dacă sistemele CPC de gestionare a riscurilor acoperă aceste tranzacții intragrup și dacă sistemul este adecvat și solid, iar acest lucru poate fi evaluat luând în

considerare modul în care sistemul de gestionare a riscurilor cuantifică și reflectă valoarea pasivelor și a expunerilor care ar putea rezulta din orice tranzacție intragrup.

5.10 Orientarea 9 – Chestiunile 19 și 22: Aplicarea instrumentelor de rezoluție

Obiectivul orientării 9 este de a oferi îndrumări cu privire la modul în care autoritatea de rezoluție trebuie să evalueze fezabilitatea rezoluției CPC, având în vedere capacitatea și credibilitatea de a utiliza instrumentele de rezoluție prevăzute în planul de rezoluție.

Orientarea 9 prevede un set comun de elemente și aspecte pe care autoritatea de rezoluție trebuie să le utilizeze pentru a evalua chestiunile 19 și 22 prevăzute în secțiunea C din anexa la CCPRRR.

Orientarea 9

Autoritatea de rezoluție trebuie să țină seama de fezabilitatea și credibilitatea aplicării instrumentelor de rezoluție în conformitate cu obiectivele rezoluției, ținând seama de instrumentele disponibile, de structura CPC și de impactul posibil al utilizării instrumentelor de rezoluție asupra membrilor compensatori și, după caz, asupra clienților acestora, asupra altor contrapărți și asupra angajaților, precum și de eventualele măsuri pe care le-ar putea lua autoritățile țărilor terțe (chestiunile 19 și 22 din secțiunea C din anexa la CCPRRR), evaluând următoarele aspecte:

- (1) dacă instrumentele de rezoluție sunt adecvate pentru CPC;
- (2) măsura în care aplicarea preconizată a instrumentelor de rezoluție ar putea asigura realizarea obiectivelor rezoluției stabilite la articolul 21 din CCPRRR;
- (3) dacă punerea în aplicare a instrumentului (instrumentelor) de rezoluție ales(e) ar afecta membrii compensatori și, după caz, clienții acestora, de exemplu, prin creșterea costurilor de compensare, prin crearea unor costuri sau obligații suplimentare sau prin reducerea disponibilității serviciilor de compensare;
- (4) dacă punerea în aplicare a instrumentului (instrumentelor) de rezoluție ales(e) ar putea avea un impact negativ asupra contrapărților la CPC (altele decât membrii compensatori și clienții) sau asupra părților interesate interne, cum ar fi angajații;
- (5) dacă autoritățile din țări terțe pot să ia măsuri precum înghețarea activelor CPC sau a garanțiilor financiare ale acestora sau să se opună transferabilității acestora în

cazul în care se utilizează instrumentul de vânzare a activității sau instrumentul CPC-punte;

5.11 Orientarea 10 – Chestiunea 20: Emiterea unor noi instrumente de proprietate

Obiectivul orientării 10 este de a oferi îndrumări cu privire la fezabilitatea și credibilitatea unei noi emiteri potențiale de instrumente de proprietate, în conformitate cu principiul potrivit căruia niciun creditor nu trebuie să fie dezavantajat, consacrat la articolul 33 alineatul (1) din CCPRRR și dacă sunt necesare cerințe specifice. Această orientare are dimensiuni transfrontaliere în cazurile în care sunt implicați acționari străini stabiliți în jurisdicții din țări terțe și în care ar putea fi necesară luarea în considerare a unor cerințe suplimentare.

Orientarea 10 prevede un set comun de elemente și aspecte pe care autoritatea de rezoluție trebuie să le utilizeze pentru a evalua chestiunea 20 prevăzută în secțiunea C din anexa la CCPRRR.

Orientarea 10

Autoritatea de rezoluție trebuie să țină seama de eventualele cerințe specifice necesare pentru emiterea unor noi instrumente de proprietate, astfel cum se prevede la articolul 33 alineatul (1) din CCPRRR (chestiunea 20 din secțiunea C a anexei la CCPRRR), evaluând următoarele aspecte:

- (1) dacă structura actuală a acționariatului CPC ar putea constitui sursa riscului de contagiune în cazul în care se decide emiterea unor noi instrumente, astfel cum se menționează la articolul 33 alineatul (1) din CCPRRR, mai exact dacă instituțiile de credit, membrii compensatori ai CPC sau alte instituții financiare se numără printre acționarii calificați;
- (2) dacă și în ce măsură CPC este deținută de membrii săi compensatori și, mai exact, orice excepții statutare de la ordinea de prioritate a creanțelor care pot fi prevăzute în dreptul intern aplicabil, în cazul în care noua emiteră de instrumente de proprietate este utilizată ca instrument de rezoluție, precum și orice risc de contagiune care poate decurge din utilizarea unui astfel de instrument;
- (3) dacă există excepții statutare de la ordinea de prioritate a creanțelor în legislația oricărei jurisdicții relevante din țări terțe (de exemplu, pentru investitorii/acționarii străini sau pentru membrii compensatori străini/cu capital străin) și dacă acest lucru ar putea genera probleme de conflict de legi și, prin urmare, ar putea spori riscul

juridic în cazul emiterii de noi instrumente, astfel cum se menționează la articolul 33 alineatul (1) din CCPRRR;

- (4) dacă respectarea cerințelor aplicabile ofertelor publice inițiale afectează momentul emiterii de noi instrumente de proprietate și vărsarea la timp a acestor instrumente în conturile CPC, ținând seama de calendarul și de jaloanele rezoluției.

5.12 Orientarea 11 – Chestiunile 18 și 21: Posibilitatea de rezoluție din perspectivă transfrontalieră

Obiectivul orientării 11 este de a oferi îndrumări cu privire la modul în care autoritatea de rezoluție trebuie să evalueze fezabilitatea rezoluției CPC din perspectivă transfrontalieră. În acest context, autoritatea de rezoluție trebuie să evalueze fezabilitatea și credibilitatea mecanismelor CPC în context transfrontalier și, mai exact, măsura în care deciziile luate în scopul rezoluției pot fi recunoscute și executate în alte jurisdicții și, în special, în țări terțe.

Orientarea 11 prevede un set comun de elemente și aspecte pe care autoritatea de rezoluție trebuie să le utilizeze pentru a evalua chestiunile 18 și 21 prevăzute în secțiunea C din anexa la CCPRRR.

Orientarea 11

Autoritatea de rezoluție trebuie să analizeze dacă autoritățile țărilor terțe dispun de instrumentele de rezoluție necesare pentru a sprijini măsurile de rezoluție, posibilitatea de acțiune coordonată cu autoritățile din țările terțe și dacă există mecanisme și mijloace prin care ar putea fi împiedicată rezoluția în cazul în care CPC are membri compensatori sau contracte de garanție în jurisdicții diferite (chestiunile 18 și 21 din secțiunea C din anexa la CCPRRR), evaluând următoarele aspecte:

- (1) dacă țara terță dispune de un cadru care prevede posibilitatea de a recunoaște aplicarea instrumentelor de rezoluție și de a pune în aplicare măsurile de rezoluție luate de autoritățile de rezoluție din UE, în cazul în care aceste măsuri afectează persoane sau entități din țara terță respectivă;
- (2) dacă legislația din jurisdicția relevantă a țării terțe poate împiedica măsurile de rezoluție luate în temeiul CCPRRR, cum ar fi în cazul în care țara terță poate contesta dreptul autorității de rezoluție de a rezilia unele contracte sau toate contractele CPC aflate în rezoluție sau de a aplica ajustarea cuantumului câștigurilor aferente marjei de variație în cadrul procedurii de rezoluție;

- (3) dacă acordurile CPC reglementate de legislația unei țări terțe sunt identificate în mod clar într-o listă care menționează identitatea contrapărții CPC;
- (4) dacă există procese adecvate de coordonare, precum și comunicări și asigurări privind măsurile care urmează să fie luate, între autoritatea de rezoluție a CPC și autoritatea din țara terță implicată ca urmare a stabilirii membrilor compensatori, a clienților, a furnizorilor de servicii sau ca urmare a localizării activelor investite sau furnizate ca garanții în temeiul contractelor de garanție financiară;
- (5) dacă există mijloace adecvate pentru recunoașterea și executarea într-o țară terță a deciziilor de rezoluție luate de autoritățile de rezoluție din UE;
- (6) dacă legislația din jurisdicția (jurisdicțiile) țării (țărilor) terțe relevante prevede o compensație pentru expropriere sau altă cale de atac care protejează dreptul de proprietate în cazul în care sunt puse în aplicare competențe de reducere a valorii contabile și/sau de conversie în contextul rezoluției.

5.13 Orientarea 12 – Chestiunile 23-26: Impactul asupra sistemelor financiare, asupra încrederii în piață și asupra sistemelor de plată și de decontare

Obiectivul orientării 12 este de a oferi îndrumări cu privire la modul în care autoritatea de rezoluție trebuie să evalueze credibilitatea rezoluției CPC. În acest context, autoritatea de rezoluție trebuie să evalueze, în măsura posibilului și conform informațiilor deținute de autoritatea de rezoluție, impactul măsurilor de rezoluție ale CPC asupra furnizorilor, clienților și părților interesate ale CPC, asupra sistemelor de plată și de decontare, asupra piețelor financiare, asupra sistemului financiar și asupra economiei în general.

Orientarea 12 prevede un set comun de elemente și aspecte pe care autoritatea de rezoluție trebuie să le utilizeze pentru a evalua chestiunile 23-26 prevăzute în secțiunea C din anexa la CCPRRR.

Orientarea 12

Autoritatea de rezoluție trebuie să țină seama de măsura în care (i) impactul rezoluției CPC asupra sistemului financiar și asupra încrederii în piața financiară poate fi evaluat în mod adecvat, (ii) rezoluția CPC ar putea avea un efect negativ semnificativ, direct sau indirect, asupra sistemului financiar, asupra încrederii în piață sau asupra economiei, (iii) contagiunea afectând alte CPC-uri sau piețele financiare ar putea fi controlată prin aplicarea

instrumentelor și exercitarea competențelor de rezoluție și (iv) rezoluția CPC ar putea avea un efect semnificativ asupra funcționării sistemelor de plăți și de decontare (chestiunile 23-26 din secțiunea C din anexa la CCPRRR), evaluând, în măsura în care autoritatea de rezoluție deține informațiile și datele necesare, următoarele aspecte:

- (1) dacă rezoluția CPC ar putea avea un efect negativ semnificativ, direct sau indirect, asupra sistemului financiar, asupra încrederii în piață, asupra economiei sau asupra funcționării sistemelor de plată și de decontare. Acest lucru se poate întâmpla atunci când astfel de măsuri pot să afecteze negativ sau să limiteze funcționarea normală a piețelor financiare și/sau a altor infrastructuri ale pieței financiare (deservite sau nu de CPC) sau a sistemului financiar în ansamblu. Acest lucru poate fi valabil și în cazul în care poate fi necesară suspendarea generalizată a tranzacționării și a compensării sau limitarea tranzacționării instrumentelor financiare derivate compensate de CPC aflată în rezoluție;
- (2) dacă rezoluția CPC poate să declanșeze o perturbare semnificativă potențială a funcționării piețelor financiare sau să aibă un impact negativ semnificativ asupra costurilor tranzacțiilor pe piața financiară;
- (3) dacă efectul negativ probabil al aplicării instrumentelor de rezoluție a CPC asupra sistemelor financiare, asupra economiilor reale sau asupra funcționării sistemelor de plată și de decontare ale oricărui stat membru identificat sau ale Uniunii ar putea limita posibilitatea de a aplica un anumit instrument de rezoluție;
- (4) dacă aplicarea instrumentelor de rezoluție este susceptibilă să afecteze sistemul financiar și încrederea în piețele financiare și dacă aceste efecte pot fi evaluate în mod adecvat, prin stabilirea unor scenarii, metodologii și indicatori;
- (5) dacă aplicarea instrumentelor de rezoluție a CPC poate avea un impact asupra economiei reale și asupra disponibilității serviciilor financiare pe termen scurt și mediu, la nivel local sau global, pentru o anumită clasă de instrumente financiare derivate sau cu privire la toate liniile de activitate esențiale ale CPC, în cazul în care CPC respectivă se află într-o situație de monopol sau oligopol de facto;
- (6) dacă o separare adecvată a acordurilor de interoperabilitate existente între CPC aflată în rezoluție și alte CPC poate să limiteze orice efecte negative ale aplicării instrumentelor de rezoluție și să gestioneze aspectele de contagiune;
- (7) dacă contagiunea probabilă afectând alte CPC-uri sau piețele financiare ar putea fi controlată prin aplicarea instrumentelor de rezoluție prevăzute și prin exercitarea competențelor de rezoluție și dacă impactul probabil al rezoluției CPC asupra operatorului sistemului de decontare a titlurilor de valoare și asupra operatorului sistemului de plată care deservește CPC poate fi limitat, precum și, la un nivel mai

general, dacă sistemele de plată și/sau de decontare implicate ar putea suferi pierderi generate de rezoluția CPC și cuantumul acestor pierderi.